

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/27/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017200787
Dátum vydania rozhodnutia: 10.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7017200787.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudcov Mgr. Viliama Pohančeniaka a JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): Okresné stavebné bytové družstvo Michalovce, Plynárenská 1, 071 01 Michalovce, IČO: 00 172 154, zastúpený advokátom JUDr. Slavomírom Kučmášom, Plynárenská 1, 071 01 Michalovce, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, P.O.BOX 29, Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0004/99/2017 zo dňa 07.06.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/92/2017-40 zo dňa 25.10.2018, takto

rozhodol:

Kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0004/99/2017 zo dňa 07.06.2017, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Košiciach, pre Košický kraj č. P/0345/08/16 zo dňa 16.11.2016.

2. Rozhodnutím č. P/0345/08/16 zo dňa 16.11.2016 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Košiciach, pre Košický kraj, uložil žalobcovi pokutu vo výške 300,- eur pre porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov („zákon o ochrane spotrebiteľa“). Pokuta bola uložená z dôvodu porušenia povinnosti predávajúceho podľa § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého je predávajúci povinný vybaviť reklamáciu v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa jej uplatnenia, keď žalobca reklamáciu uplatnenú spotrebiteľom (pisateľom podnetu č. 787/16) zo dňa 13.05.2016 nevybavil v zákonom stanovenej lehote, t.j. do 30 dní odo dňa jej uplatnenia.

3. Krajský súd zistil, že inšpektori Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj vykonali dňa 03.08.2016 u žalobcu kontrolu zameranú na prešetrenie podnetu spotrebiteľa evidovaného Inšpektorátom Košice pod č. 787/16. Pri kontrole inšpektori zistili, že pisateľka podnetu si listom zo dňa 11.05.2016 (doručeného 13.05.2016) uplatnila u žalobcu ako správcu bytového domu reklamáciu poskytnutej služby, a to vyúčtovania nákladov za ústredné kúrenie za rok 2015 (Mala podozrenie, že merač v kuchyni jej bytu je chybný). Žalobca toto podanie evidoval v evidencii o reklamáciách pod č. 1479. Odpoveď na reklamáciu zaslal až listom zo dňa 01.07.2016, v ktorej uviedol dôvody, pre ktoré reklamáciu považoval za neopodstatnenú.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca vykonáva správu bytového domu a je preto subjektom, ktorý poskytuje spotrebiteľom služby. Mal za to, že spotrebiteľka vyjadrením nespokojnosti s vyúčtovaním nákladov za služby spojené s dodávkou tepla, a vyslovením podozrenia, že merače nie sú bezchybné, vytkla vady poskytnutej služby. Krajský súd preto nepovažoval žalobnú námietku žalobcu za opodstatnenú v tom, že nešlo o reklamáciu v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené sa na vybavenie reklamácie vzťahuje ustanovenie § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého sa reklamácia môže vybaviť najneskôr v lehote 30 dní od uplatnenia reklamácie. Táto lehota nebola žalobcom dodržaná, a preto správny orgán v správnom konaní neporušil zákon, keď uložil žalobcovi podľa ustanovenia § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa pokutu. K výške uloženej pokuty krajský súd uviedol, že vzhľadom na porušenie práva spotrebiteľa na riadne a včasné vybavenie reklamácie a zníženie rozsahu práv spotrebiteľa, je výška pokuty primeraná, spĺňajúca úlohu výchovy aj prevencie. Zároveň uviedol, že návrhom žalobcu na využitie peňažnej moderácie sa nezaoberal. V danom prípade ide o vec správneho trestania a nie o všeobecnú správnu žalobu, na ktorú by bolo možné využiť postup podľa § 192 SSP.

5. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ v zastúpení advokátom včas kasačnú sťažnosť. Navrhol, aby kasačný súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší rozhodnutie žalovaného spolu s rozhodnutím Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Košiciach, pre Košický kraj č. P/0345/08/16 zo dňa 16.11.2016 a vec vráti na nové konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania vrátane trov kasačného konania.

6. Sťažovateľ namietal nesprávne právne posúdenie a aplikovanie § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa na zistený skutkový stav žalovaným. Uviedol, že žalovaný nesprávne právne posúdil podanie spotrebiteľky, keď vychádzal iba z formy a označenia podania a nie z jeho obsahu. Mal za to, že podnet spotrebiteľky nenaplnil pojmové znaky reklamácie podľa § 2 písm. l/ zákona o ochrane spotrebiteľa, teda neboli splnené obsahové náležitosti. Podľa sťažovateľa sa nejednalo o reklamáciu služby, ktorú by sťažovateľ poskytoval v zmysle zmluvného vzťahu k spotrebiteľovi. Za poskytnutú službu považoval sťažovateľ vyhotovenie samotného vyúčtovania, ktoré nebolo reklamované. Uviedol, že spotrebiteľke sa zdala neprimeraná iba výška nedoplatku za rok 2015, a preto nešlo o reklamáciu samotnej služby poskytnutej sťažovateľom, keďže obsahom služby nikdy nebola dodávka jednotlivých médií zo strany sťažovateľa.

7. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 20.06.2019 navrhol, aby ju kasačný súd ako nedôvodnú zamietol. Pridržiaval sa napadnutého rozsudku Krajského súdu v Košiciach a zastával názor, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu veci, v súlade s platnými právnymi predpismi. Žalovaný trval na tom, že sťažovateľ svojimi vyjadreniami nespochybnil zistené protiprávne konanie. Uviedol, že reklamáciu je možné považovať za vybavenú len vtedy, ak vie predávajúci preukázať, že reklamačné konanie bolo ukončené v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Uplatnenie reklamácie zo strany spotrebiteľa nie je viazané na opodstatnenosť jej podania, ale ide o právo spotrebiteľa, ktoré môže uplatniť spotrebiteľ kedykoľvek v zmysle zákona a nie je podmienené výsledkom dôvodnosti reklamácie. Žalovaný nevyžadoval od sťažovateľa, aby odpovedal na akékoľvek neopodstatnené podanie, avšak v tomto prípade sám spotrebiteľ nielen nazval svoje podanie ako reklamácia, ale tiež dostatočne určito a zrozumiteľne v ňom opísal dôvody podania reklamácie. Sťažovateľ, i keď v domnienke, že išlo o neopodstatnenú reklamáciu,

mal vo vzťahu k spotrebiteľovi vybaviť reklamáciu v zákonnej 30-dňovej lehote jedným zo spôsobov podľa § 2 písm. m/ zákona o ochrane spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov trval na tom, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ako aj rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu, bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

9. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že sťažovateľ uplatnil totožnú námietku, ktorú už uplatnil v správnej žalobe. S predloženými námietkami sťažovateľa sa krajský súd v napadnutom rozsudku zaoberal, dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové závery. Z toho dôvodu sa kasačný súd v plnej miere stotožnil s dôvodmi uvedenými v tomto rozsudku krajského súdu.

10. Podľa § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov predávajúci, alebo ním poverený zamestnanec, alebo iná povinná osoba určená na opravu, je povinný vybaviť reklamáciu ihneď, v zložitých prípadoch do 3 pracovných dní. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas potrebný na odborné posúdenie vady. Výbavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní. Po uplynutí tejto lehoty má spotrebiteľ rovnaké práva, ako by išlo o vadu, ktorú nemožno odstrániť. Predávajúci je povinný, ak reklamáciu neuzná, do 3 pracovných dní, výrobok zaslať na vlastné náklady na odborné posúdenie. Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru zaslanie alebo výsledky posúdenia preukázať.

11. Podľa § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Predávajúci je povinný o vybavení reklamácie vydať písomný doklad najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie.

12. Kasačný súd poukazuje na preukázanú skutočnosť, že došlo k prekročeniu zákonnej lehoty na vybavenie reklamácie. Vykonanou kontrolou zo dňa 03.08.2016, zameranou na prešetrenie podnetu spotrebiteľky doručeného dňa 13.05.2016, evidovaného správnym orgánom pod č. 787/16, bolo zistené, že sťažovateľ nezabezpečil dodržanie povinnosti vybaviť reklamáciu v lehote nie dlhšej ako 30 dní odo dňa jej uplatnenia. K skutočnému vybaveniu došlo až dňa 01.07.2016, čím došlo k porušeniu povinnosti podľa § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa.

13. Kasačný súd záverom zovšeobecňuje, že bez ohľadu na dôvodnosť reklamácie samotnej má spotrebiteľ v zmysle § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa právo na jej uplatnenie a po jej podaní má právo byť informovaný o jej vybavení zo strany predávajúceho v zákonnej 30-dňovej lehote. Ide o kogentnú lehotu, ktorej cieľom je procesná disciplína pri vybavení reklamácie.

14. O trovách kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému právo na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

15. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.